

PETŐFI A SZÉPIRODALOMBAN.

(Könyvészeti adatok a Petőfi-kultusz történetéhez.)

Első közlemény.

A lángelme nem holtfényű csillag, mely pusztán a szemet kápráztatja el ragyogásával, hanem csodás erőforrás egyszersmind, amely titokzatos hatásával nemzedékek lelkét zsendíti életre. Mélytűzű csillogása előbb a szívet és elmét ejti rabságba, hogy aztán varázsereje a képzeletet serkentsen lázas tevékenységre. A PETŐFI-kultusz emlékei pompás igazolásai e tapasztalatnak. Valóban meglepő jelenség, amit a Nemzeti dal és a János vitéz halhatatlan szerzőjének sorsával kapcsolatban látunk. Alighogy feltűnik az irodalmi porondon, bámulatos elevenség támad körülötte. Míg művészete üdeségével a tartalmasabb élvezet új forrásait nyitja meg, ugyanakkor egyénisége sajátjaival kortársai másirányú érdeklődését is foglalkoztatja. Azonban e két tényező: költészetének bűbája és a költő életregénye nem maradt csupán a szemlélődő gyönyörködés tárgya, hanem folyton erősödő indítékul szolgált az alkotásra fogékony képzeletnek. Így érthető meg, hogy már PETŐFI életében mutatkoznak nyomai annak az új tárgykörű költészetnek, melynek középpontjában a tüneményes pályafutású költő rokonszenves alakja áll.

Kezdetben (a XIX. század negyvenes éveiben és a szabadságharc idején) vegyes szólamok módjára jelentkeznek e költemények. Majd baráti üdvözlétet tolmácsolnak, vagy feleleteket a költő egyik-másik versére; majd annak a szellemi hullámverésnek visszhangját foglalják szavakba, mely irodalmunk bátor kezdeményezője nyomában támadt. Néha természetesen egy-egy rikoltó kiáltás is kisívit e folyton növekedő hangáradatból; különösen olyankor, mikor a forradalmi izgalmak éreztetésében PETŐFI sem mérsékelte önmagát.

Később a szabadságharc gyászos vége és a költő eltűnése után a halál mindent kiegyenlítő gondolata egységesebb színezetet ad a PETŐFIRE vonatkozó emlékezéseknek. Az egykori pályatársak lantján, mint valami láthatatlan, gyászoló zenekar hangszerén, borús fátyolozottsággal kezdődik meg az elvesztett bajtárs siratása. A szomorú dallamokba csak a dicsőítéssel járó lelkesedés vegyít némi tompított fényt. Itt-ott egy-egy álhír hatása alatt, a változhatatlanba megnyugodni nem tudó kétség is megszólal, hogy azután nemsokára helyet adjon a merengés egyensúlyozottabb kifejezésének.

Idővel az alkalmi ünneplések ismét változatosabbá teszik a hangot, míg végül kialakul a csodálat legmagasabb fokáig emelkedő magasztalás szólama, mely természetesen a százéves fordulókör éri el tetőpontját.

Madártávlatból nézve ilyen változatok figyelhetők meg abban a hihetetlen tömegű szépirodalmi termelésben, melynek könyvészeti tájékoztatóját nyújtja az alábbi egybeállítás. Teljességéhez — bár több mint két évtized gyűjtésének eredménye — egészen bizonyosan szó fér. Fogycsökkenésai azonban nem csupán az efféle vállalkozás természetéből vagy a jóakarát hiányából erednek, hanem a legutóbbi évtized súlyos gazdasági viszonyaiból is, melyek közgyűjteményeink megközelítését s anyagának tüzetes átkutatását igen megnehezítették.¹

Mindamellett kétségtelen, hogy a jegyzék mostani alakjában sincs minden tanulság híjával s a felsorakoztatott adatok nagy száma eléggé indokolja azt a megállapítást, hogy PETŐFI nem csupán irányt szabott költészetünknek, hanem életsorsa rendkívüliségével új tárgykört is szolgáltatott pályatársainak. Esményt jelentő alakja szellemi mágnes módjára fordítja maga felé — több mint hetven év óta — a nyelv kifejező eszközeivel kísérletezők képzeletét.

Ahogy régebben a múzsának ajánlott fohással, vagy később az ébredő vagy hervadó természet szépségeinek leírásával róttá le legalább egyszer a legtöbb verselő a maga szentnek vélt tartozását, úgy próbálták ki utóbbi félszázadbeli költészetünk fölkenntjei és

¹ Pl. a Petőfi-ház idetartozó gyűjteményének tanulmányozása is akadályokba ütközik.

műkedvelői ihletkészségüket egy-egy, PETŐFI emlékének hódoló kísérlettel. Érdekes, hogy e verses és prózai művek, melyek között majd minden költői ágra, műfajra, előadásbeli formára és hangulatárnyalatra találunk példát, mily különböző vonatkozások felhasználásával alakítják az ihletalapul kínálkozó gondolatbeli tartalmat. Előkerül itt minden, legyen bár történelem vagy monda, élményi vagy képzelt indíték, ami a költő személyével vagy művészetével összefüggésbe hozható. Így váltogatják egymást tarka szeszélyességgel a szabadságharc képei és a Csaba-monda, a költővel töltött idők emléke s a szibériai fogságáról szóló mesék stb. Megörökítik születése körülményeit, ifjúkori szenvedéseit, barátságát és szerelmeit, közéleti szereplését, ereklyéit, emberi gyöngéit és megdicsőülését; sőt akad olyan, aki képzelete varázsfényével túlvilági útjára is fényt szeretne deríteni.

Jellemző az a gyakoriság is, mellyel valamiféle közösség révén vele együtt lelki rokonait földézik. A levegőben ilyenkor világírodalmi nagyságok (SAPPHO, TYRTAEUS, ANAKREON, PETRARCA stb.) nevei röpködnek, míg máskor a hozzá közelebb állók közül CSOKONAI, VÖRÖSMARTY, ARANY és JÓKAI kerülnek szóba. Érzelmek és gondolataik szemléltetésére a különböző rendű, rangú, korú nemzetiségű és társadalmi állású szerzők kifejező készségük szertárából többnyire a legcsillogóbbakat szedik elő, de az ihletforrás nagy erejétől befolyásoltatva még így is csak ritkán tudják elkerülni a reminiscenciák fölbukkanását. (Leggyakrabban a *Talpra magyar, az Egy gondolat...* és a *Szeptember végén* szólamkincsének foszlányai szállidosnak a sorok fölött.) Hogy az alkalmi költészet jól ismert közhelyei is föl-föltünedeznek, ezen — az indíték azonosságára való tekintettel — nem volna méltányos megütközni. Természetesen akadnak dicséretes kivételek is, melyek úgy formai, mint felfogásbeli eredetiségükkel magasan kiválnak a középszerűség jegyében fogant kísérletek tömegéből.

Egyebekben az alábbi jegyzék valami bő tájékoztatásra nem szorul. Azoknak a legnagyobbbrészt magyar nyelvű szépirodalmi műveknek lehetőség szerint kimerítő könyvészeti felsorolását tartal-

mazza, melyeket napjainkig PETŐFIRŐL írtak. (Közülök a legrégebbről 1844-ből való, a legújabbak pedig 1923-ból.) Ahol az illető darab idegen nyelvű fordítása is kinyomozható volt, ez a körülmény meg van jelölve; valamint az is, ha egyszernél több ízben jelent meg nyomtatásban. A szerzők betürendjében sorakozó anyag könynyebb áttekintés végett a következő öt fejezetre különül:

- I. Kisebb költemények. (242 szerző 393 verse.)
- II. Szindarabok és dramatizált jelenetek. (22 szerző 25 műve.)
- III. Regények, verses életrajzok és epizódok a költő életéből. (22 szerző 29 műve.)

IV. Oly verses és széprózai formába írt művek, melyek nem csupán PETŐFIRŐL szólnak, de amelyekben reávonatkozó nyílt vagy burkolt célzás található. (86 szerző 122 műve.)

V. Külföldi költők művei PETŐFIRŐL. (19 szerző 19 műve.)

Hozzávetőleg számítva, az alábbi egybeállítás kerekszámában négyszáz szerző hatszáz olyan szépirodalmi művét sorolja fel, melyek PETŐFIRE vonatkoznak.

Végül, bár az egyes adatok mellett kivétel nélkül mindenütt ott van az utalás a gyűjtés forrásaira, külön is meg kell említeni, hogy ez a PETŐFI-kultusz bámulatos méreteiről tanuskodó egybeállítás nem jöhetett volna létre BARÓTI Lajos, HALASI Aladár, FERENCZI Zoltán és SZINNYEI József érdemes előmunkálatai nélkül. Az anyag egyes részleteinek tüzetesebb ismertetésére nézve, a SZINNYEI-féle írói lexikonban említett néhány más dolgozaton kívül, a következő terjedelmesebb összefoglalások szolgálnak fölvilágosítással:

MELTZL Hugó: Petőfi pamphletistái és panegyristái. Kolozsvár, 1874.

BARÓTI Lajos: Petőfi a ponyván és a népirodalomban. Budapest, 1910. 1—78 l.

LENKEI H., KONT I., BARÓTI L., KÖRÖSI A., VIKÁR B. és Vera: Petőfi a világirodalomban. Budapest, 1911. 1—290 l.

BAROS Gyula: Arany János Petőfiről. Tanulók Lapja. 1897. (Hat közlemény.)

BAROS Gyula: Külföldi költők Petőfiről. Élet. 1923. 1—2. sz. (Két közlemény.)

I.

Kisebb költemények.¹

- ÁBRÁNYI EMIL: Petőfi Sándor. (1877. május 10. Mikor hire járt, hogy P. él Szibériában.) — 6×8. — Á. E.: Újabb költeményei. Bp., 1881. 132—4. l. — E.—B.: 69. l.
- P. (1882.) — 8×8. — Á. E.: Szabadság, haza. Bp., 1888. 72—4. l. — Egri Híradó. 1899. aug. 1.
- P. (A segesvári csatatéren.) — 8×2. — E.—B.: 177—8. l.
- Ha P. élne. — 3×4. — Hét. 1898. 11. sz.
- P. és Jókai. — 9×8. — Á. E. Márciusi dalok. Bp., 1890. 20. l. — Vajda Gyula: Ünnepi versek. II. kiad. Bp. 1907. — E.—B.: 97. l.
- P. S. (1898.) 2×4. — E.—B.: 93. l.
- P. 1899. júl. 30-án. (Főolvasztva a szerző a segesvári P.-ünnepélyen.) 46 sor. — Vas. Ujság. 1899. 31. sz. — Egyetértés. 1899. 208. sz. — Magyarország. 1899. júl. 30. — Bpesti Napló. 1899. júl. 30. — Ellenzék. (Kolozsvár.) 1899. júl. 29. — «Talpra Magyar!» Hazafias költemények nemzeti ünnepekre. Szeged, 1901. 29. l. — Vajda Gyula: Ünnepi versek. II. kiad. Bp., 1907. 236. l. — Közölve és bírálva: P. Irta: Ponori Thewrewk Árpád. Első füzet. Bp., 1900. 5. l. — Utolsó négy sora megjelent: Cz. Czákó Károly: P. album-jában. Bp., 1899. 4. l. — Utolsó tizenkét sorát közölte az Új Idők. 1903. II. 351. l. — Tizennyolc sornyi részlete olvasható: P.-Almanach. Bp., 1909. 139. l.
- AIXINGER LÁSZLÓ: P. (A pozsonyi Toldi-kör pályázatán dicsérettel kitüntetve.) 4×8. — Új Aurora. (Bratislava = Pozsony.) 1923. 64. l.
- AMARANTH: P. S. szobra előtt. (1882. évi okt. 15.) — 12×6. — A.: Felső rügyek. Költemények. Zombor, 1885. 27—30. l.
- ÁPRILY LAJOS: Áldozat. — 3×4. — P. Emléksorok. Marosvásárhely, 1923. 37. l.
- ARANY JÁNOS: Válasz P.-nek. (1847.) — 8×4. — Életképek. 1847. — A. J.: Összes munkái. — P. N. 281. l.
- Arany János P. S.-hoz. Szalonta, aug. 11. 1847. (Válaszul arra a levélre, melyet P. S. írt A.-nak Szatmárról, aug. 8-án 1847-ben s amely így kezdő-

¹ A rövidítésekre nézve álljon itt a következő tájékoztató: A címek után szorozójellel összekötött számok a verses mű terjedelmére utalnak. (Tehát: 6×8 = hat nyolcsoros szak.) Ahol szakozatlan a vers, ott külön meg van jelölve a sorok száma (kivéve azokat az eseteket, mikor a szöveg nem volt megszerzhető). A terjedelemre mutató számokat követi a könyvészeti megjelölés. Itt a kezdőbetűk a szerző nevét jelentik. Pl.: Á. E. = Ábrányi Emil. Ahol a versek címe előtt a szerző neve ismétlődne, ott csak egy vízszintes vonás (—) jelzi a szerző azonosságát. — Egyéb rövidítések: P. vagy Pet. = Petőfi; P. S. = Petőfi Sándor; E.—B. = Endrődi Sándor és Baros Gyula; Petőfi a magyar költők lantján. Budapest, 1910.; P. N. = Endrődi Sándor: Petőfi napjai. Budapest, 1911.; Bp. = Budapest; Pet. Múz. = Petőfi-Múzeum. Szerkesztették: Ferenczi Zoltán és Csernátóni Gyula. Kolozsvár, (1889.); Vas. Ujs. = Vasárnapi Ujság; Akad. Ért. = Akadémiai Értesítő; Pet. könyv. = Petőfi könyv. Szerkesztették: Császár Elemér és Ferenczi Zoltán. Bp., 1923.; O. J. = Olcsó Jókai; szerk. = szerkesztette; kiad. = kiadás; ford. = fordította; u. o. = ugyanott; c. = című; é. n. = évjelölés nélkül.

- dik: «Meghaltál-e vagy kezedet görcs bántja» stb.) 100 sor. — A. J.: Hátrahagyott Iratai. Bp., III. köt.
- Epistola P.-hez. Szalonta, február hó 6-án, 1848. — 50 sor. — (A költő jegyzete: «Jelen költemény méltó utóda igyekszik lenni: Didó panaszának, melyet még a boldog emlékü Magyar Kurir úgy dicsért fel 1796-ban, hogy annál egyenesebb *magyarsággal* írt verset nem igen olvasott az előtte ismeretes nyelveken») — A. J.: Hátrahagyott Iratai. Bp., III. köt.
- Emlények. 1851, 1855. — 56 sor. — Vas. Ujság. 1873. 1. sz. — A. J.: Kisebb költemények. 7. kiad. Bp., 1885. 348. l. — Németül: Hundertsechzig Dichtungen von A. Petőfi. Übersetzt von K. M. Kertbeny. Leipzig, 1866. 223. l. A fordítás címe: Erinnerungen an Alexander Petőfi von Johann Arany. Aus dem ungarischen metrisch übersetzt.
- Harminc év mulva. 1879. — 4×4. — A. J.: Kisebb költeményei. 7. kiad. Bp., 1885. 470. l.
- AMBROZOVICS DEZSŐ: P. — 23 sor. — P.-Almanach. Bp., 1909. 190 l.
- B.: P.-hez. — 8 sor. — Üstökös. 1897. aug. 1.
- B. B.: P. — 8×4. — Üstökös. 1897. aug. 8.
- B. J.: P. — 2×4. Üstökös. 1877. (E vers akkor jelent meg, mikor egy versenylovat neveztek el a költőről. A ló tulajdonosa később 20.000 koronát adott irodalmi célra, mintegy cáfolatul arra a vádra, hogy nem tiszteli a szellemi élet nagyjait.)
- BABITS MIHÁLY: Petőfi koszorú. — 6×4. — Nyugat. 1923. évf. 1. sz.
- BACON JÓZSEF: P. Segesvárott. — 5×8. (A szerző erdélyi száz prot. pap. Költeményének Tóth Lajos ref. lelkésztől származó magyar fordítását Tesszatori Nóra szavalta az 1922. évi segesvári P.-ünnepen.) — V. ö. Magyarság. 1922. aug. 5. — Berde Máriától való 40 sorra terjedő verses magyar fordítását l. P.-Emléksorok. Marosvásárhely, 1923. 11–12. l.
- BALLA MIKLÓS: P. — 4×4. — B. M.: Költemények. Bp., 1901. 42–3. l.
- BÁNYAI JÓZSEF: P.-szobornál. (Segesvárt, 1904. okt. 29.) — 5×4. — B. J.: Ábránd és való. Hazafias és vegyes költemények. Bp., 1905. 98–9. l.
- BARABÁS ÁBEL: P. — 14 sor. — B. Á.: Harci szonettek és egyéb háborús történetek. Bp., 1915. 14. l.
- BÁRD MIKLÓS: P.-ről. — 7×4. — B. M.: Versek. Bp., 1901. 65. l. — E.—B.: 124. l.
- P. — 2×8. — P.-Almanach. Bp., 1909. 181. l.
- BARTÓK LAJOS: Óh P. . . (Eltűnése 25-dik évfordulóján, 1874. aug. 2.) — 4×5. — B. L. (Don Pedró): Órtüzek. Költemények. Bp., 1877.
- Ha P. haza jönne . . . — 5×8. — Borsszem Jankó. 1877. május 20. — B. L. (Don Pedró): Órtüzek. Költemények. Bp., 1877.
- (Don Pedró): Tudjátok-e, mért kísért P.? — 6×4. — Üstökös. 1877. 25. sz.
- Nem halt meg a dalnok. — 4×8. — Vas. Ujság. 1877. (P. cím alatt.) — B. L. (Don Pedró): Órtüzek. Költemények. Bp., 1877. (P. cím alatt.) — P.-Album. Bp., 1898. (Szerk.: Bartók Lajos, Endrődi Sándor és Szana Tamás.)
- P. halála napján. (1878. július 31.) — 4×8. Don Pedró (B. L.): Rugott csillagok. Humoros költemények. Bp., 1879.

- P. szobra előtt. — 88 sor. — Pesti Hirlap. 1882. okt. 17. — Vas. Ujság. 1882. 662. l. — E.—B.: 74. l.
- Várjátok P.-t. (A szalkszentmártoni március 15-i P. ünnepre írta —) — 7×8. — Vas. Ujság. 1901. márc. 17. — B. L.: Remény, emlékezet. Bp., 1902. 156—8. l. — Vajda Gyula: Ünnepi versek. II. kiad. Bp., 1907. 115. l.
- Halott, akinek sírja nincs. (P. emlékezetének.) 6×7. — P.-Emléklap. Bp., 1899. (Szerk.: Gebhardt Károly és Hamvay Ödön.) — Vas. Ujság. 1899. júl. 30. — Magyar Állam. 1899. júl. 30. — Ellenzék. (Kolozsvár.) 1899. júl. 29. — Vajda Gyula: Ünnepi versek. II. kiad. Bp., 1907. 235 l. — E.—B.: 139. l.
- Költemények P. S. halálának 50-ik évfordulója alkalmából. Bp., 1899. 15 l.
- BÁTKY LAJOS: P.-hez. — 54 sor. — Magyar Szemle. 1890. 43. l.
- BENKE TIBOR: P. (1909.) — 35 sor. — B. T.: Versek. Bp., 1911. 45. l.
- BERDE MÁRIA: Térdhajtás. — 82 sor. — P.-Emléksorok. Marosvásárhely, 1923. 17—19. l.
- BERECZ LAJOS: P.-hez. — 18×4. — Cz. Czákó Károly: P.-Album. Bp., 1899. 10 l.
- BÉRI GYULA: P. — 7×8. — E.—B.: 167—9. l.
- BERNÁTH LAJOS: P. szülőházánál.¹ (1901. március 15.) — 44 sor. — E.—B. 155—6. l.
- BOLOND ISTÓK: P. monumentum. — 21×4. — Bolond Istók. 1882. 42. sz.
- BONYHAI BENJAMIN: P. karosszéke. — 12 sor. («Részlet azon verseslevélből, melynek kíséretében B. B. népies poéta 1885-ben a P.-Társaságnak elküldte azt a székét, melyen P. ült, mikor Orlai Petrics Soma festette.» Szana Tamás jegyzete.) P.-Album. Bp., 1898. (Szerk.: Bartók Lajos, Endrődi Sándor és Szana Tamás.)
- BORSODI BÉLA: P.-ről. — 15×4. — B. B.: Versek. Bp., 1880. 60—2. l.
- BORSODI LÁSZLÓ: P. emléke. — 7×6. — Egri Híradó. 1899. aug. 1. — P. — 5×4. — B. L.: Virágok és tövisek. Eger, 1898. 175—7. l.
- BRÓDY LÁSZLÓ: Kúnsági homok. — 8 sor. — Borsszem Jankó. 1923. 1. sz.
- BUDAI EMMA: P. — 2×4. — B. E.: Porszemek. Bp., 1905. 35. l. — P. álma. — 3×2. — B. E.: Porszemek. Bp., 1905. 36. l.
- BULCSU (KÁROLY): P. sírján. — 12×4. — Komáromi Lapok. 1849. 54. sz. — Pet. Múz. 1893. 82. l. (E költő családi neve: Paltsó. V. ö. Szinnyei J.: Magyar Írók.)
- CSÁKTORNyai LAJOS: P. szobra előtt. — 18×8. — Magyar Szalon. 1884. II. 605—6. l.
- CsALOMJAI (PAJOR ISTVÁN): P. — 4 sor. — Cs.: Költemények, Balassagyarmat, 1859. 100. l. Pet. Múz. 1892. 74. l.
- P. emlékezete. (Budapesti szobra leleplezésének első évfordulójára. 1883. október 10-én.) — 95 sor. — Cs.-Pajor István: Tarka bokréta. Régebb és újabb költői dolgozatok. (1860—1887.) Balassagyarmat, 1897. 23—26. l.

¹ Elszavalta a szerző Kiskőrösön (március 15-én), ahová több tanártársával együtt elzarándokoltak Halasról a ref. főgimn. felsőosztályú növendékei.

- CSÁSZÁR JÓZSEF: P. (Halálának 50 éves évfordulójára.) — 11×6. — Cs. J.: Bányafelhők. Költemények. Sátoraljauhely, 1899. 69—72. l.
- CSIZMADIA SÁNDOR: P. — 5×8. — Cs. S.: Küzdelem. Újabb versek. Bp., 1903. 95. l. — E.—B.: 125. l.
- CSUPOR GYULA: P. emlékezete. — 6×8. — Zombor és Vidéke. 1899. 63. sz.
- CZOBOR KORNÉLIA: P. (Arany Jánosnak.) — 7×4. — Nefelejts. 1863. 29. l.
- DALMADY GYÖZÖ: A P.-ház. — 6×4. — D. Gy.: Hazafias költemények. (1856—1894.) II. kiad. Bp., 1905. 112—3. l.
- Coppéának. (1885. aug. 2.) — 8×4. — Vas. Ujság. 1885. 542. l.
- P. szobra. — 5×6. — D. Gy.: Hazafias költemények. (1856—1894.) II. kiad. Bp., 1905. 256—7. l. — P.-Album. 1898. (Szerk.: Bartók Lajos, Endrődi Sándor és Szana Tamás.) — Vajda Gyula: Ünnepi versek. II. kiad. Bp., 1907. 56. l. — E.—B.: 82. l.
- DINGHA BÉLA: A felhők útja. — 96 sor. — Cz. Czákó Károly: P.-Album. Bp., 1899. 5. l.
- DÓCZI LAJOS: P. szobra. (A költő születése napján.) — 8×8. — Magyarország és a nagyvilág. 1872. 618. l. — E.—B.: 55. l.
- DRÁVAI JÁNOS: P. emlékezete. — 33×8. — Egri Egyházmegyei Közlöny. 1923. évf. 3. sz.
- ÉÖTVÖS KÁROLY: A feltámadt költő. — 13×8. — Vas. Ujság. 1861. — E.—B.: 51—54. l.
- EGRESSY GÁBOR: P. S. emlékkönyvébe. Pest, január 23. 1848. — 4×4. — Vas. Ujság. 1866. 454. l. — Pet. Múz. 1899. 347. l. — E.—B.: 36. l.
- EMŐDI (DÁNIEL): P. búcsuján. — 20 sor. — Pesti Divatlap. 1845. II. 53. l. (E költemény arra az alkalomra íratott, midőn P. 1845. márc. 31-én. barátaival búcsulakomát tartott s ápr. 1-én Felső-Magyarországra utazott. V. ö. P.: Utí jegyzetek és P. Múz. 1888. 30. l., továbbá Ferenczi Z. P. életrajza. II. 107. l.) P. N. 680.
- ENDRŐDI BÉLA: Megilletődés. (Március 15.) — 4×4. — E.—B.: 171. l.
- ENDRŐDI SÁNDOR: P. (Pályakoszorúzott óda. A bpesti P. szobor leleplezésekor szavalta Nagy Imre.) — 15×8. — Pesti Napló. 1882. okt. 15. — Nemzet. 1882. okt. 16. — P.-Naptár. 1884. 4. l. — E. S.: Összegyűjtött költeményei. Bp., 1898. III. 22—8. l. — Vajda Gyula: Ünnepi versek. II. kiad. Bp., 1907. 232. l. — E.—B.: 70. l. — Németül: Pester Lloyd. 1882. okt. 15. (Ford.: Neugebauer László.)
- P. születésének 70-dik évfordulója alkalmából. — 7×4. — Vas. Ujság. 1893. 1. sz. — Pet. Múz. 1893. 4. l.
- P. (Főolvaszt a szerző a segesvári P.-ünnepélyen.) — 96 sor. — Magyar Hírlap. 1899. 31. sz. — Vas. Ujság. 1899. 31. sz. — E. S.: Tarlóvirágok. Bp., 1904. — E.—B.: 108. l. — Egyes részletek belőle (Hozsánna címen): Ellenzék. (Kolozsvár.) 1899. júl. 29. — Budapest. 1899. 209. sz. — Friss Ujság. 1899. júl. 30. — Magyarország. 1899. júl. 30. — Budapesti Napló. 1899. júl. 30. — P.-Emléklap. Bp., 1899. (Szerk.: Ifj. Gebhardt Károly és Hamvay Ödön.) — Talpra magyar. Hazafias költemények nemzeti ünne-
- Magyar Könyvszemle. 1923. I—II. füzet.

- pekre. Szeged, 1901. 240 l. — Ponori Thewrewk Arpád: P. I. füzet. Bp., 1900. 11. l.
- ENDRÓDI SÁNDOR: P. — 4 sor. — Cz. Czákó Károly: P.-Album. Bp., 1899. 3. l. — A székesfehérvári P.-házra. — 2×4. — Akad. Ért. 1904. 576. l. — Az Ujság. 1904. XI. 8.
- P. botja. — 3×4. — P.-Almanach. Bp., 1909. 70. l.
- ERDÉLYI ZOLTÁN: P. — 10×8. — Pápai Lapok. 1899. 31. sz. — Veszprémmegye. 1899. 30. sz. — Ország-Világ. 1899. júl. 30. — Néplap. 1899. aug. 6. — E.-B.: 121. — P.-Almanach. Bp., 1909. 283. l.
- ERDŐS RENÉE: P. (A nagykőrösi P.-ünnepen szavalta maga a költő.) — 14×4. — Egyetértés. 1899. júl. 30.
- ERDŐSI DEZSŐ: P.-hez. — 7×8. — E. D.: Ész és szív. Esztergom, 1897. 132—5. l.
- ERŐDI DÁNIEL: P.-hez. — 10 sor. — E. D.: Költemények. Bp., 1888. 122. l. — Föltámadás. (A P.-szobor leleplezése alkalmából.) — 8 sor. — E. D.: Költemények. Bp., 1888. 123. l.
- EXNER GYÖZÖ: P. — 13×8. E. Gy.: Költemények. Bp., 1884. 16—19. l.
- FAJTH PÉTER: P. szobra. — 4 sor. — F. P.; Költemények. Bp., 1885. 199. l.
- FARAGÓ: P. S. — 12 sor. — Bolond Istók. 1899. 31. sz.
- FARKAS ANTAL: A P.-szobor leleplezése után. 1897. aug. 2. — 6×8. — F. A. Viharzugás. Pacsirtadal. Mezőtúr. 1899. 149—50. l.
- FARKAS EMŐD: P. halála. — F. E.: Reményeim. Bp., 1887. (E művel — Szinnyi J. Magyar Írókja szerint a költő VII. o. tanuló korában pályadíjat nyert a Dayka körben.)
- Mosolyogsz P. — 20 sor. — F. E.: Margitszigeti vadrózsák. Bp. 1899. 26. l.
- FARKASHÁZI GYÖRGY: P. — 2×5 — Borszem Jankó. 1923. 1. sz.
- FEHÉR LIPÓT: P. halála. — 11×4. — Zalai Közöny. 1899. 30. sz.
- FEJES ISTVÁN: P. szelleméhez. 1884. — 6×8. — F. I.: Összes költeményei. I. köt. Bp., 1894. — E.-B.: 78. l.
- P. 50 éves halála napján. — 5×8. — Vas. Ujság. 1899. 32. sz.
- FELEKI SÁNDOR: P. sírja. — 3×6. — Budapesti Napló. 1899. 208. sz. — Talpra Magyar. Hazafias költemények nemzeti ünnepekre. Szeged., 1901. 227. F. S.: Vándorfelhők. Versek. Bp., 1900. 154. l. (Itt a vers után: «1899. aug.» jelzés olvasható.) — E.-B.: 120. l.
- FELHŐ NÁNDOR: P. (Szobrának leleplezése alkalmából.) — 6×8. — F. N.: Fellegek. Bp., 1884. (E szerző családi neve: Mangold Béla Kolozs — v. ö. Szinnyi J. Magyar Írók-ját «Mangold» név alatt.)
- FELSZEGHY DEZSŐ: P. sírja. — 10×8. — F. D.: Újabb költemények. Kolozsvár. 1898. 82—86. l.
- Lant és kard. — 26 sor. — Emlékkönyv az Erdélyi Irodalmi Társaságnak P. halála 50-dik éve alkalmából 1899. évi márc. 25-én tartott ünnepi üléséről. Szerk. Ferenczi Zoltán. Kolozsvár, 1899. 27. l.
- Segesvár mezején. 8 sor. — u. o. 28. l. (E vers megjelent még mint a szerző Ezerév, Kolozsvár. 37. l. c. verses művének egy részlete. Itt a vonatkozás egy pár sorral több.)

- FELSZEGHY DEZSŐ: A rózsza gyermeke. — 8×4. — u. o. 26. l.
 — A legszebb dal. — 12 sor. — u. o. 28. l.
- FERKE ÁGOST: P. — 6×5. — P.-naptár. 1899. 19. l.
- FINTA GERŐ: P.-vel szólók. — 6×4. — P.-Emléksorok. Marosvásárhely, 1923.
 34—5. l.
- FIVÁN: Epigramma P. «Hóhér kötele» c. regényére. — 2 sor. — Pesti Divatlap. 1846. I. 500. l. — Pet. Múz. 1888. 320. l. — (Fiván-Galánthai Fekete János. — V. ö. Szinyei J.: Magyar Írók.- és Székely Dávid: Magyar írók álnevei. Bp., 1904.)
- FREUDHOFER JÁNOS: P. S. emlékezete. (1849. július 31.) — 9×8. — F. J.: Körösfalevelek.¹ Költemények. Nagykovács, 1893. 62—5. l.
- FRITSER ANTAL: Petőfy² — 13×4. — F. A.: Páztortüzek. Kalocsa, 1889.
 9—12. l.
- FÜLEI-SZÁNTÓ LAJOS: P. szobra. (1897. július 31.) — 10×8. — F. L.: Vándorúton. Versek. Bp., 1899. 90—98. l.
- GARAY JÁNOS: P. S. emlékkönyvébe. — 12 sor. — G. J.: Újabb versei. (1843—8.). Pest, 1848. 288 l. — E.-B.: 36. l. — P. N.: 420. l.
- GÁSPÁR IMRE: P. sírja. — 6×10. — Magyarország és a nagyvilág. 1874. 366. l. — E.-B.: 57 l. — Megjelent a «G. J. válogatott költeményei». Bp., 1876. c. kötetben is (132—4 l.) «Kiss József barátomnak» ajánlással. Itt azonban hiányzik az első kiadás második versszaka és a negyedik, meg az utolsó szak is megváltoztatva.
- GÓBI IMRE: P. emlékezete. — 21×8. — Nemzet. 1882. 45 sz.
- GÖRGEY (ISTVÁN?) P.-hez. — 19×4. — Pesti Divatlap. 1845. II. 242 l. (v. ö. Pet. Múz. 1888. 97. l.). — P. N.: 86—7. l.
- GRACZA JÁNOS: Ha P..... — 5×6. — G. J.: Fakadó vadrózsák. Költemények. Szeged 1904. 96—7. l.
- GREGUSS ÁGOST: P. S.-hoz. — 7×8. — Pesti Divatlap. 1845. 32. sz. — G. Á. versei. Bp. 1882. — Pet. Múz. 1889. 224 l. (v. ö. Erdélyi Múzeum. 1874. 114 l.). — E.: B.: 18. l. — P. N.: 154—6. l.
- GYÓNI GÉZA: P. lelke. — 6×8. — Magyar Hírlap. 1915. márc. 7. — Gy. G.: Lengyel. mezőkön.... Bp., 1915. 40—2 l.
- H.: P. — 38 sor. — Űstökös. 1899. júl. 30.
- HÁM SÁNDOR: P. — 10×4. — H. S.: Költemények. Sátoraljaujhely, 1904. — A segesvári síkon. — 5×4. — u. o.
- HANGAI SÁNDOR: Sándor napján. — 6×4. — E.-B.: 165—6. l.
- HARGITAI KÁROLY: P.-nek utolsó kézcsókja. — 9×4. — H. K.: Versek. Bp., 1902. 177—8. l.
- HARSÁNYI LAJOS: P. — v. ö. Budapesti Hírlap. 1922. XII. 15.
- HAVAS ISTVÁN: A halhatatlan P. — Élet. 1922. 568. l.
 — A költő születése. — 46 sor. — P.-könyv. Bp., 1923. 59—60.
- HEGEDŰS ISTVÁN: P. olvasásakor. — 30×4. — H. I.: Költemények. Bp., 1887. 40—44. l.

1 2 Igy!

- HEGEDŰS ISTVÁN: P. — 8×8. — Vas. Ujság. 1899. aug. 6.
 — P. jelszava. — 4×4. — P.-Almanach. Bp., 1909. 64. l. — E.-B.: 134. l.
- HELTAI JENŐ: Szobrok az éjben. — 7×8. — Magyar Hírlap. 1899. júl. 30.
- HENCZ: P.-hez. — 6×6. — Komáromi Lapok. 1849. szept. 15. — Pet.-Múz. 1893. 83. l.
- HERZFELD SÁNDOR: Örömkönnnyek. — 6×4. — Röplap. 1848. (Akrostichon). — P. N.: 401. l.
- HERMAN LIPÓT: P.-siratók. — 4 sor. — H. L.: Tövissek. Bp., 1890. 96. l.
- HIADOR (JÁMBOR PÁL): P. — 6×8. — H.: Újabb költeményei. Pest. 1871. 11—12. l.
- HONTHY ISTVÁN: P. — 6—8. — H. I.: Hangok az éjszakából. Pécs 1901. 79—80. l.
 — P. napja. 1899. július 31. — 7×8. — u. o. 149—50. l.
- HOLLÓSI SÁNDOR: P. — 8×4. — H. S.: Szabadság, szerelem. Bp., 1904. 57—58. l. (E szerzőnek van egy ily című munkája: «Az Apostol.» Dráma 3 felvonásban. Előjátékkal. P. S. hasoncímű költeményének eszméje után írta. — Bp., 1902. 81 l.).
- HORVÁTH BÖSKE: P. sirján. (1897. július 31.). — 9×8. — E.-B.: 152—4. l.
- HORY FARKAS: P.-hez. — 7×4. — H. F. költeményei. Kolozsvár. 1858. 447. l.
- ILLYÉS BÁLINT: Sirod ormán. — 3×8. — P.-Album (Szerk. Bartók L., Ferenczi Z. és Szana T.) Bp., 1898. — Új Idők. 1899. júl. 30. — Ellenzék (Kolozsvár.) 1899. júl. 29. — Vajda Gyula: Ünnepi versek. II. kiad. Bp., 1907. 225. l. — E.-B.: 99. l.
 — P. félszázados emlékünnepe. (Főolvaszt a szerző a segesvári P.-ünnepélyen.) — 8×8. Vas. Ujság. 1899. 31. sz. — E.-B.: 112. l.
- INCZÉDY LÁSZLÓ: P. (Szavalták a nagykőrösi P.-ünnepen). — 6×8. — Egyetértés. 1899. 208. sz. — Nyirvidék. 1899. 31. sz. — Vajda Gyula: ünnepi versek. II. kiad. Bp., 1907. 89. l. — E.-B.: 118. l.
- JAKAB ÖDÖN: P. — 20×8 — J. Ö.: Hangok az ifjúságtól. Bp., é. n. 17—23. l.
 — Hol a költő? (Emlékezés P.-ről.) — 5×4. — u. o. 31—32. l. — Vajda Gyula: Ünnepi versek. II. kiad. Bp., 1907. 225. l. — E.-B.: 96. l.
 — Álmatlan éj. — 98 sor. — Zalai Közlöny. 1899. 30. sz. — J. Ö.: Őszi virágok. Költemények. Bp. 1910. 114—7. l. (Itt a címe: «P. csillaga».)
 — P. keserve. — 7×8. — J. Ö.: Őszi virágok. Költemények. Bp., 1910. 16—18. l.
 — Gyere vissza jó P.! — 6×8. — u. o. 149—51. l.
 — Ha P.-t olvasgatom. — 5×6. — Borsszem Jankó. 1923. 1. sz.
- JANKAI: P. S.-hoz. — 22×4. — J.: Szabadság és szerelem vadrózsái. Arad. 1861. 9—13. l. (E kötet ajánlása: «P. S. hamvainak a vadonban».)
- JENŐFI (-SZEBERÉNY LAJOS): P.....-hez — 9×4. — J.: Forradalmi szikrák. Pest. 1848. 18 l. — P. N. 455. l.
- JÓKAI MÓR: P.-keresők. 1861. — 4×10. — P.-Emléklap. Bp., 1899. (Szerk. Gebhardt Károly és Hamvai Ödön.) — A Hét. 1899. júl. 30. — Zalai Közlöny. 1899. júl. 29. — J.M.: P. haláláról. Bp., é. n. (O. J. 222 sz.). 23—24. l.

- JÓKAI MÓR: P.-ébresztő. — 5×9. — Üstökös. 1875. — J. M.: Költemények. I köt. Bp., 1898. 24. l. — O. J. 222 sz. 31. l.
- Őh P., ha most élnél! 7×6. — J. M.: Költemények. I köt. Bp., 1898. 368. l. — O. J. 122 sz. 34. l.
- Phantasmagoria. (1877.) — 439 sor. — Hon. 1877. — J. M.: Költemények. II. köt. Bp., 1898. 307—317. l. — P.-Album. (Szerk.: Bartók L., Ferenczi Z. és Szana T.) Bp., 1898. — O. J. 222. sz. 36. l.
- Apotheosis. (P. S. halálának félszázados évfordulójára). — 110 sor. — Ellenzék. (Kolozsvár.) 1899. júl. 29. — Pápai Lapok. 1899. júl. 30. — Vas. Ujság. 1899. 31. sz. — Egyetértés. 1899. 208 sz. — Budapesti Hírlap. 1899. 209 sz. — Pesti Napló. 1899. 209 sz. — Pesti Hírlap. 1899. 209 sz. — Magyarország. 1899. júl. 30. — Nemzet. 1899. júl. 30. — Budapesti Napló. 1899. júl. 30. — Magyar Hírlap. 1899. júl. 30. — Magyar Állam. 1899. aug. 1. — Színészek Lapja. 1899. júl. 31. — Várdai Béla: Jókai Mór P.-S.-ről. Bp., 1902. 60. l. (Magyar könyvtár). — O. J. 222 sz. 51 l. — E.-B.: 103 l. — Németül: Pester Lloyd. 1899. júl. 30. (Ford. Neugebauer László.)
- JUHÁZS GYULA: P. (A Munkácsy-kép alá.) 4×4. — Új Idők. 1909. II. 379. l. — E.-B.: 169—70. l.
- P. szellemének. 28 sor. — Új Magyar Szemle. 1921. I köt. 3. sz.
- JULOW VIKTOR: P. emlékezete. — 10×8. — Az erdélyi Róm. Kath. Status Kézdivásárhelyi Főgimnáziumának Értesítője az 1908/9 tanévről. 18—21. l.
- Óda P. halálára. — 10×8. — u. o. 23—26. l.
- K. K.: P. szelleméhez. — 10×4. — Magyar Állam. 1899. júl. 30.
- KACZIÁNY GÉZA: A kiskőrösi ház. — 3×4. — E.-B.: 152. l.
- KÁNYA LAJOS: P. — 3×5. — K. L.: Útszélről. Költemények. Esztergom, 1900. 100. l.
- KEMÉNY JÁNOS, br.: A nagy költőhöz írom. — 28 sor. — P.-Emléksorok. Marosvásárhely, 1923. 41. l.
- KERECSENY JÁNOS: P. síri álma. 1914. dec. 23. — 79 sor. — K. J.: Csatak országútján. Dalok a piros mezőkről. 1914—1917. Költemények. Bp., 1917. 5—8. l.
- KERÉNYI FRIGYES: P. S.-nak. Válaszul P. S. «Kerényi Frigyeshez» c. költeményére. — 62 sor. — Pesti Divatlap. 1844. 199. l. — K. F. összes költeményei. Bp., 1875. 151—3. l. — Pet. Múz. 1889. 29. l. — E.-B.: 16. l. — P. N.: 11—12 l.
- P.-nek. — 3×3. — Pesti Divatlap. 1845. 363. l. — K. F. összes költeményei. Bp. 1875. 172. l. — Pet. Múz. 1889. 29. l. — P. N.: 65. l.
- Triolettek. — 8 sor. — K. F. összes költeményei. Bp., 1875. 188. l. — P. N.: 162. l.
- Szüret után. — 5×4. — u. o. 139—40 l. — Pet. Múz. 1894. 58. l. — P. N.: 161. l.
- KISS JÓZSEF: A P.-ház. — 36 sor. — Az Ujság. 1909. ápr. 1. — K. J. összes költeményei. II. köt. Bp., 1914. 154—5. l.
- Ha P. élne. — 4×4. — A Hét 1898. 11. sz. — K. J. összes költeményei. II. köt. Bp., 1914. 140—1. l. (Itt a címe: P.).
- P.-rózsa. (Az 1888-diki bpesti virágkiállításon Emich Gusztáv a versenyző

- rózsák közt egy új tea-hibrid rózsafajt állított ki, melyet «Souverén d'Alexandre Petőfi»-nek nevezett el. A vers ez alkalomból készült. — 2×4. — Pet.-Múz. 1888. 239 l. — «Jó Szív» bazárújság. 1888. május 10. 4 l. — P.-Album (Szerk. Bartók L., Ferenczi Z. és Szana T.) Bp., 1898. — Cz. Czákó Károly: P.-Album. Bp., 1899. 3. l. — Ellenzék (Kolozsvár). 1899. júl. 29. — Új Idők. 1899. júl. 30. — E.-B.: 95. l.
- KISS MENYHÉRT: P. feltámad. — 68 sor. — Egyetemi Lapok. 1919. 6 sz. — Székely szó. (Bp.), 1921. 1. sz.
- KOBOZ (=KOZMA ANDOR): A hétről. — 11×8. — Pesti Hirlap. 1899. 209 sz.
- KOLMÁR JÓZSEF: P. emlékezete. Halála huszadik évfordulójakor. (1869.). — 36 sor. — K. J.: Epigrammok. Pozsony, 1871. 19. l.
- P. árnyához. Episztola. («Reminiscenciák és nem költemény»). — 449 sor. (Közben egy 16 soros részlet P.-nek »Egy gondolat«... c. verséből.). — K. J.: Világnézet satirák- és epigrammákban. Bp., 1895. 156—168. — Külön is megjelent ily címen: P. S. emlékezete. Jellem- és korrajzi episztola. Pozsony, 1880. 1—15. l.
- KOMÓCSY JÓZSEF: Soká kerestük azt a sírt... — 4×4. — P.-Album. (Szerk. Bartók L., Ferenczi Z. és Szana T.) Bp., 1898. — E.-B.: 94. l.
- P. szülőháza előtt. (Kiskőrös.) 16×4. — E.-B.: 88—90. l.
- KORNAI ISTVÁN: P. és a nép. — 4×8. — Bolond Istók. 1899. 31. sz. — K. I.: Tárogató. Bp., 1902. 33—4. l.
- P. háza. (Szalkszentmárton.) — 8×4. — u. o. 37. 8. l.
- KORNÉLIA: Emlékezés P.-re. — 6×4. — Napkelet. 1858. 44. sz. u. o.: («K. eddig Sió néven közölt szép műveket a Divatcsarnokban»). — Pet.-Múz. 1891. 233. l.
- KOSZTOLÁNYI DEZSŐ: Kiskőrösön. — 14 sor. — Magyar Szemle. 1906. 263. l. — E.-B.: 170. l. — P.-Almanach. Bp., 1922. III. l.
- KOTLIK ZIRZA: (=ÁGAI ADOLF): A P.-kérdés. — 8 sor. — Borsszem Jankó. 1877. jun. 24.
- KÖNYVES TÓTH KÁLMÁN: P. lelke a honvédsír fölött. — K. T. K.: Emlékül. Költemények. Debrecen. 1913. 46. l.
- KÖRÖS MIHÁLY: Gondolatok a P.-szobor leleplezésekor. (1882. október 15-én.) — 2×4. — K. M.: Költemények. Szeged, 1886.
- E. KOVÁCS GYULA: P. (Dithyramb.) — 47×2. — E. K. Gy. költeményei. Kolozsvár, 1900. 169—173. l.
- SZ. KOVÁCS SÁNDOR: P.-Bem 1880. okt. 17. — 9×6. — Sz. K. S.: Dalok a pusztáról. Bp., 1886.
- KOZMA ANDOR: P.-szobra. — 5×6. — K. A.: Tegnap és ma. Költemények. III. kiad. Bp., 1889. 123—4. l. — E.-B.: 77. l.
- Magyar pusztán. — 4×8. — K. A.: Magyar Symphoniák. Bp., 1909. 154—5. l.
- P.-Almanach. B., 1909. 36. l.
- P.-hez. — 4×8. — P.-könyv. Bp., 1923. 55—6. l.
- KOZMA GAZSI: P. — 4 sor. — Nemzeti Hirlap. 1899. júl. 30.
- KRÜZVELYI ERZSIKE: P. könyve. — 13×4. — K. E.: Újabb versek. Máramarossziget, 1901. 25 l.

- KUN ISTVÁN, gr.: P. S. (A dévai P.-ünnepen elszavalta a szerző.) — 17×4. — Hunyad. (Déva.), 1899. aug. 12.
- LAMPÉRTH GÉZA: P. — 3×11. — Vas. Ujság. 1897. 506. l. — Talpra Magyar! Hazafias költemények nemzeti ünnepekre. Szeged, 1901. 86. l. — Vajda Gyula: Ünnepi versek. II. kiad. Bp., 1907. 63. l.
- Első ismerkedés. — 4×4. — P.-Album. (Szerk. Bartók L., Ferenczi Z. és Szana T.) Bp., 1898.
- P. — 8×4. — Néplap. 1899. júl. 30.
- P. — 3×8. — Új Idők. 1899. júl. 30. — E.-B.: 11. l.
- A lélekhódító. — 12×3. — Vas. Ujság. 1908. 51. sz. — L. G.: A boldogság vándora. Költemények. Bp., 1909. 19. l. — E.-B.: 164. l.
- A P.-házban. — 5×4. — P.-Almanach. Bp., 1909. 312. l.
- LÁNG JÓZSEF: P. üzenése. — 7×5. — Zombor és Vidéke. 1899. júl. 30.
- P. üzenete. — 6×4. — L. J.: Virágok a sziklák között. Zombor, 1901. 19—20. l.
- LANTOS: P. — 7×8. — Érsekújvár és Vidéke. 1899. júl. 30. (Lantos-Láng Egon. V. ö. Székely Dávid: Magyar Írók Álnevei. Bp., 1904.)
- LATINOVSIC STANCI: P.-hez. (A zombori P.-ünnepélyen szavalta: Szalay Frigyes.) 11×8. — Zombor és Vidéke. 1899. 60. sz.
- LATZKÓ ANDOR: A régi dal. — 4×10. — Budapesti Napló. 1899. 208. sz.
- LAUKA GUSZTÁV: P. S.-hoz. — 5×6. — Hazánk. 1847. l. 94. — Pet. Múz. 1889. 85. l. — E.—B.: 25. l. — P. N. 248. l.
- P. S. strján. — 6×4. — Pesti Röplvek. (Szerk.: Szilágyi Sándor.) Pest, 1850. 118. l. — Pet. Múz. 1890. 39. l. — E.—B.: 36. l.
- P. — 2×4. — Talpra Magyar! Hazafias költemények nemzeti ünnepekre. Szeged, 1901. 237. l.
- P. S. ötven év előtti halálának emlékünnepélyére. — 5×4. — Magyar Állam. 1899. júl. 30. — Bolond Istók. 1899. 31. sz.
- LEHOCZKY BÉLA: A régi Pest. — 23 sor. — E.—B.: 166—7. l.
- LENDVAI ISTVÁN: P. szelleméhez. (1918. május.) — 89 sor. — L. I.: Köszöntő. Bp., 1920. 7—10. l.
- LENKEI HENRIK: «P. velünk van». — 10×4. — L. H.: Az én hőseim. Bp., 1910. 160. l.
- LÉVAY JÓZSEF: Jó P. — 7×6. — L. J. összes költeményei. I. köt. Bp., 1881. 428—9. l. — Toldi: A magyar költészet kézikönyve. V. köt. 1876. 328. l. — P.-Album. (Szerk.: Bartók L., Ferenczi Z. és Szana T.) Bp., 1898. — Vajda Gyula: Ünnepi versek. II. kiad. Bp., 1907. 226. l. — E.—B.: 64. l. — Német fordítása: Steinacker Gusztáv: Ungarische Lyriker. Weimar, 1875.
- P.-t olvasva. (1848. december.) — 2×4. — L. J.: A Múzsza búcsúja. Költemények. Bp., 1909. 298. l. — P.-Almanach. Bp., 1909. 30. l.
- P. arcképe mellett. — Pesti Füzetek. (Szerk.: Szilágyi Sándor.) 1851. I. sz.
- Az ő lelke. — 5×4. — P.-Almanach. Bp., 1909. 31. l.
- LISZÉNYI VAJK: P. szelleméhez. — 30 sor. — L. V.: Költemények a fátyol alatti időkből. Pest, 1870. II. köt. 39—40. l.
- LISZNYAY KÁLMÁN: P. S.-hoz. Pest, 1845. máj. 9-én. — 180 sor. — Pesti Divatlap. 1845. 14. sz. (Ugyanott a következő jegyzet olvasható: «Ezen jellemző

- költemény után, melyben a szerző e lap szerkesztőjét is kitüntetésre méltatá, főlegesen volna P. S. jellemrajzát külön rovatban megírunk. Itt fölötte híven van festve genialis barátunk szellemi arcképe. A szerk.) — Pet. Múz. 1888. 100. l. — P. N. 95—7. l.
- LISZNYAY KÁLMÁN: P. S. — 4×7. — L. K.: Tavasz dalok. Pest, 1847. (XL. számú vers.) — P. N. 273. l.
- LOSONCZY LÁSZLÓ: P.-hez. Pest, szeptember 1844. — 40 sor. — L. L.: Költeményei. Pest, 1853. I. 191. — E.—B.: 15. l.
- Visszaemlékezés P.-re. (Nagykőrös, 1859. január 1.) — 19×4. — L. L.: Dalok. Tanulmányok. Nagykőrös, 1878. 186—9. l. — Csokonai-album. 1861. 57. l. — Pet. Múz. 1891. 59—60. l.
- LUBY SÁNDOR: P.-ről. — 4×4. — L. S.: Álmodások az üdvről. Bp., 1894. 106. l. — LUKÁCS ÖDÖN: P. költeményeinek olvasásakor. — 20×8. — L. Ö. kisebb versei. Nyiregyháza, 1872. 12—18. l.
- MADÁCH IMRE: P. sírján. — 10 sor. — Vas. Ujság. 1879. — Pet. Múz. 1890. 208. l. (Ez adat szerint a vers a Vas. Ujság 1864. 22. sz.-ban is megjelent.) — M. I. összes művei. I. köt. Bp., 1894. 248. l. (Cím: P. sírjára.) — P.-Album. (Szerk.: Bartók L., Ferenczi Z. és Szana T. Itt a címe: P.) Bp., 1898. — Vajda Gyula: Ünnepi versek. II. kiad. Bp., 1907. 221. l. — E.—B.: 47. l. — Nemzeti Ujság. 1922. 297. sz.
- MAGYAR BORS: Az ébredő P. — 8×4. — Borsszem Jankó. 1877. 18. sz.
- MARKOS GYULA: Hol vagy P.? — 3×4. — M. Gy.: Kath. Örtüzek. Iránydalok és költemények. V. köt. Bp., 1900. 131. l.
- P. a dálnok. — 4×8. — U. o. 132—3. l.
- MENTOVICH FERENC: Erdélyi hangok P.-hez. — 16×4. — Életképek. 1847. II. 784. l. — Pet. Múz. 1889. 221. l. (Az egész költeményt az az alkalom sugallta, hogy P. 1847. okt. 21—24. közt két napot töltött Kolozsvárt.) — E.—B.: 32. l. — P. N.: 373—4. l.
- MÉCS LÁSZLÓ: Szellemidézés. — 144 sor. — Élet. 1923. 15—6. l.
- MOLNÁR GYULA: P. S. szobra előtt. 1882. okt. 15. — M. Gy. összes művei. Bp., 1896. IV. köt. 25—27. l.
- MÓRA ISTVÁN: P. emlékének. — 10×8. — Szegedi Napló. 1899. márc. 16. — Magyarország. 1899. ápr. 2. — E.—B.: 100. l.
- NAGY-BÖLÖNY JÓZSEF: Az ugrai kis paplak. (Szavaltta: Tompa Kálmán az ugrai paplak előtt, amelyben P. S.-nak 1849. július 18-án tartott éjjeli pihenőjét emléktáblával örököltette meg Nagy-Böölöny József.) — 8×4. — Tiszántúl. 1899. 172. sz. — Ellenzék. (Kolozsvár.) 1899. aug. 2.
- NAGY EMMA: Ünnepe. (Görgényszentimrei Rákóczi-hegy, 1922. július 30. P. emlékének.) — 18 sor. — P.-Emléksorok. Marosvásárhely, 1923. 55. l.
- NAGY MÓR: P. — 4×4. — N. M.: Kolozsvári virágok. Kolozsvár, 1894. 171. l.

BAROS GYULA.